

Sygn. akt XI C 320/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 stycznia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia Fabrycznej Wydział XI Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR **Małgorzata Dasiewicz-Kowalczyk**

Protokolant Agnieszka Nowakowska

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2012 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa H. P. i K. P.

przeciwko (...) S.A. V. (...)

o zapłatę

I. utrzymuje w całości w mocy wyrok zaoczny Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 27 lipca 2011 r. w sprawie o sygn. akt (...);

II. oddala wniosek powodów o przyznanie dalszych kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 maja 2011 r. powodowie H. i K. P., reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika, w osobie radcy prawnego wnieśli o zasądzenie na ich rzecz solidarnie, od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 24 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 listopada 2010 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazali, że w dniu 11 maja 2010 r. kupili od M. B. (1), prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w B. samochód osobowy marki V. (...) o nr nadwozia (...), rok produkcji 2000, za kwotę 16 000 zł. Po zawarciu umowy, na podstawie otrzymanych od sprzedających dokumentów, dokonali rejestracji pojazdu, oraz zawarli ze stroną pozwaną umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej oraz autocasco. W umowie ubezpieczenia strony ustaliły sumę ubezpieczenia na kwotę 24 000 zł, oraz znieśli udział własny ubezpieczających. Zawarta umowa nie wyłączyła również ryzyka z tytułu kradzieży pojazdu. Powodowie wskazali, że w dniu 14 października 2010 r. pojazd został skradziony, o czym powodowie niezwłocznie powiadomili policję oraz ubezpieczyciela. Prowadząca postępowanie Komenda Miejska Policji w Ł. w dniu 22 października 2010 r. umorzyła dochodzenie z powodu niewykrycia sprawcy i wpisała sprawę do rejestru przestępstw. W dniu 13 stycznia 2011 r. strona pozwana wydała decyzję odmawiającą wypłaty odszkodowania za skradziony pojazd. W uzasadnieniu decyzji strona pozwana powołała się na fakt, że umowa sprzedaży pojazdu zawarta pomiędzy P. L. a M. B. (1) została sfalszowana, a co za tym idzie powodowie nie mogli dokonać skutecznej cesji praw do pojazdu na rzecz ubezpieczyciela. Na skutek wniosku powodów o ponowne rozpatrzenie sprawy strona pozwana, w dniu 22 marca 2011 r. podtrzymała decyzję odmowną. Po kolejnym odwołaniu wniesionym bezpośrednio do Zarząd (...) S.A. w W., strona pozwana ponownie podtrzymała swoje stanowisko powołując się na toczące się w sprawie postępowanie karne, mające na celu wyjaśnienie okoliczności sprowadzenia pojazdu do Polski i ewentualnie popełnienie przestępstwa. Uzasadniając

zasadność terminu od którego należą się odsetki ustawowe wskazali, że 19 listopada 2010 r. to dzień następujący po upływie 30 dni od dnia przekazania pozwanej niezbędnej dokumentacji jako uzupełnienia zgłoszenia szkody.

W dniu 27 lipca 2011 r. wydany został wyrok zaoczny zasądający od strony pozwanej na rzecz powodów kwotę 24 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 19 listopada 2010 r. do dnia zapłaty.

W dniu 08 sierpnia 2011 r. strona pozwana reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, w osobie adwokata, złożyła sprzeciw od wyroku zaocznego, zaskarżając wyrok w całości. Wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, że umowa sprzedaży pomiędzy (...) a J. L. z dnia 28 kwietnia 2010 r. została najprawdopodobniej sfałszowana, ponieważ zgodnie z oświadczeniem J. L. złożony pod nią podpis nie należy do niego, co więcej J. L. oświadczył, że nigdy nie dokonywał żadnej czynności prawnej z (...). Prowadzi to zatem do wniosku, że pojazd został wprowadzony w sposób nielegalny na polski obszar celny, co stanowi przesłankę wyłączającą odpowiedzialność ubezpieczyciela względem poszkodowanego (§8 ust. 1 pkt 11 OWU AC). Zatem powód nie wypełnił obowiązujących w (...), a wynikających z OWU AC dalszych obowiązków, tj. nie dostarczył dokumentów niezbędnych do wypłaty odszkodowania za zdarzenie szkodowe nr (...)(§26 ust 1 pkt 2 OWU AC) tj. nie przedłożył dokumentu skutecznej cesji prawa własności pojazdu na ubezpieczyciela (§26 ust. 1 pkt 2 OWU AC (...)) S.A.), co zabezpiecza prawa ubezpieczyciela na wypadek odzyskania skradzionego pojazdu już po dokonaniu wypłaty odszkodowania przez (...). Strona pozwana wskazała także, że poprzedni właściciel pojazdu J. L. wyjaśnił pisemnie, że nigdy nie dokonał czynności prawnej sprzedaży pojazdu z M. B. (1), która to legitymowała się rzekomo zawartą umową zakupu pojazdu. J. L. wyjaśnił także, że umowy sprzedaży przedmiotowego pojazdu dokonał w dniu 17 kwietnia 2010 r. na rzecz firmy (...) za kwotę 1450 EUR poprzez działającego na jego zlecenie pośrednika z firmy P (...). Ponadto wyjaśnił, że samochód sprzedał w stanie uszkodzonym, natomiast powód nabył naprawiony pojazd oraz, że przy sprzedaży przekazał 2 komplety kluczyków, a powodowi wydano 3 kluczyki do samochodu. Wskazał, że powód zawierając umowę o ubezpieczenie, winien zwrócić uwagę przede wszystkim na obowiązujące go przepisy § 8 ust 1 pkt 11 zgodnie z którym ubezpieczyciel nie ponosi odpowiedzialności za szkody w pojeździe wprowadzonym nielegalnie w polski obszar celny oraz 26 ust 1 pkt 2 OWU AC ograniczające odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń.

W piśmie z dnia 16 września 2011 r. powodowie podtrzymali dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 maja 2010 r. powodowie małżeństwo H. i K. P., jako kupujący zawarli z M. B. (1), prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...) jako sprzedającym, umowę sprzedaży samochodu osobowego V. (...), nr nadwozia (...), ustalając cenę na kwotę 16.000 zł. W tym samym dniu wystawiona została faktura VAT na kwotę 16 000 zł. Na fakturze wskazano, że płatności dokonano gotówką oraz, że zapłacono podatek akcyzowy w kwocie 424 zł na rachunek Izby Celnej we W.. Ponadto powodowie ponieśli koszty wynagrodzenia tłumacza przysięgłego. M. B. (1) sprzedawany pojazd nabyła od J. L. w drodze umowy sprzedaży zawartej w dniu 28 kwietnia 2010 r. Powodom przy zakupie samochodu została wydana karta pojazdu auta, umowa sprzedaży pomiędzy J. L. a Autokomisem (...) a także książka serwisowa oraz 2 kluczyki. Powód przez swojego kolegę, który pracował w salonie (...) poprzez numer VIN ustalił, iż samochód nie pochodzi z kradzieży.

Dowód: faktura VAT nr (...) k. 9;

akta szkodowe k. 67 a w nich umowa sprzedaży z dnia 28.04.2010 r. ;

przesłuchanie powoda k. 105;

W dniu 12 maja 2010 r. pojazd został zarejestrowany na powódkę H. P. i w dniu 13 lipca 2010 wydany został dowód rejestracyjny. Powodowie wymienili w samochodzie rozrząd, pasek, wszystkie filtry, olej, płyny i tylną wycieraczkę.

Dowód: dowód rejestracyjny k. 10;

karta pojazdu k. 11;

przesłuchanie powoda k. 105;

W dniu 12 maja 2010 r. powodowie zawarli ze stroną pozwaną umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej oraz autocasco. Jako sumę ubezpieczenia wskazano kwotę 24 000 zł, która stanowiła sumę wszystkich poniesionych dotychczas za samochód kosztów.

Zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia autocasco § 8 ust. 1 pkt 11 ubezpieczyciel nie ponosi odpowiedzialności za szkody w pojeździe wprowadzonym nielegalnie w polski obszar celny tj. wówczas, gdy pojazd nie był zgłoszony lub dostarczony do miejsca odprawy celnej albo w zgłoszeniu celnym lub innym dokumencie podano nieprawdziwe dane, o ile przyczyna tak rozumianej nielegalności nie ustała. Natomiast zgodnie z § 26 ust 1 wypłatę odszkodowania za kradzież pojazdu ubezpieczyciel uzależnia od załączenia do zawiadomienia szkodzie: dowodu rejestracyjnego i karty pojazdu (o ile była ona wydana), wszystkich kluczy, kart kodowych, sterowników przeznaczonych do zamykania i uruchamiania pojazdu, wszystkich urządzeń przeznaczonych do uruchamiania zabezpieczeń przeciwkradzieżowych wymaganych przy zawieraniu umowy ubezpieczenia, przeniesienia prawa własności pojazdu na ubezpieczyciela, przekazania ubezpieczycielowi decyzji wyrejestrowaniu pojazdu.

Przy zawieraniu ze stroną pozwaną umowy ubezpieczenia auto casco i odpowiedzialności cywilnej strona pozwana nie miała żadnych zastrzeżeń co do stanu technicznego samochodu i dokumentów.

Dowód: ogólne warunki ubezpieczenia autocasco k. 59-66;

polisa nr (...) k. 12;

W dniach 13 lub 14 października 2010 r. pojazd powodów H. i K. P. został skradziony. Pojazd był zaparkowany w Ł. przy ul. (...). W dniu 14 października 2010 r. K. P. złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa na Komisariacie V Policji w Ł..

Dowód: zaświadczenia k. 13;

akta szkodowe;

W dniu 19 października 2010 r. powód K. P. zawiadomił stroną pozwaną Towarzystwo (...) o szkodzie z ubezpieczenia AC. Do zawiadomienia dołączone zostały dołączone wszystkie kluczyki tj. 2 kluczyki czarne, w tym zapasowy, zaświadczenie o złożeniu zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, faktura VAT nr (...), umowa sprzedaży zawarta pomiędzy J. L. a M. B. (2), książka serwisowa.

Dowód: akta szkodowe k. 67;

W trakcie postępowania likwidacyjnego zlecono sprawdzenie pojazdu, objętego ubezpieczeniem. W wyniku sprawdzenia ustalono, że pojazd nie jest poszukiwany na terenie Niemiec oraz potwierdzono, że pojazd o podanych numerach rejestracyjnych i numerze VIN był zarejestrowany na terenie Niemiec.

Dowód: akta szkodowe k. 67;

W dniu 22 października 2010 r. umorzono postępowanie w sprawie dokonanej kradzieży z powodu niewykrycia sprawcy i wpisano sprawę do rejestru przestępstw.

Dowód: postanowienie z dnia 22 października 2010 r. k. 14;

Decyzją nr (...) (...) (...) z dnia 05 listopada 2010 r. wyrejestrowano pojazd powodów i uchylono dowód rejestracyjny.

Dowód: decyzja nr (...) (...) (...) k. 15;

Powodowie uzupełnili zgłoszenie szkody poprzez dołączenie brakujących dokumentów tj. decyzje o wyrejestrowaniu samochodu i dokonali przeniesienia prawa własności pojazdu na stronę pozwaną.

Dowód: akta szkodowe k. 67;

przesłuchanie powoda k. 105;

W dniu 13 stycznia 2011 r. strona pozwana (...) S.A. wydała decyzję w której ustaliła wysokość odszkodowania na 25.000 zł i jednocześnie odmówiła wypłaty odszkodowania. W uzasadnieniu wskazano, że wraz ze zgłoszeniem szkody została przedłożona umowa kupna przedmiotowego pojazdu zawarta pomiędzy (...), a J. L. z dnia 28 kwietnia 2010 r. Umowa ta nie została podpisana przez J. L., który sprzedał ten pojazd innej firmie w dniu 17 kwietnia 2010 r. w stanie uszkodzonym.

Dowód: decyzja strony pozwanej k. 16;

Pismem z dnia 14 lutego 2011 r. powodowie złożyli do Zarządu (...) wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Dowód: pismo z dnia 14 lutego 2011 r. k. 17-18;

Pismem z dnia 22 marca 2011 r. strona pozwana podtrzymała swoje stanowisko.

Dowód: pismo z dnia 22 marca 2011 r. k. 19;

Pismem z dnia 29 marca 2011 r. powodowie ponownie złożyli wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Dowód: pismo z dnia 29 marca 2011 r. k. 20-21;

Pismem z dnia 09 maja 2011 r. strona pozwana podtrzymała swoje stanowisko.

Dowód: pismo z dnia 09 maja 2011 r. k. 22;

Prokuratura Rejonowa W. Zachód prowadziła dochodzenie w sprawie usiłowania wyłudzenia w dniu 15 października 2010 r. odszkodowania komunikacyjnego z polisy AC samochodu marki V. (...) o nr. Rej (...), na szkodę (...) we W. oraz dochodzenie w sprawie podrobienia podpisu na umowie sprzedaży z dnia 28 kwietnia 2010 r.

Postępowanie w sprawie usiłowania wyłudzenia odszkodowania toczyło się przed pod sygn. akt (...)i postanowieniem z dnia 15 grudnia 2011 r. zostało umorzone.

Postępowanie w sprawie podrobienia podpisu J. L. na umowie sprzedaży z dnia 28 kwietnia 2010 r. toczyło się pod sygn. akt (...)i zakończyło się wydaniem w dniu 10 lutego 2012 r. postanowienia o umorzeniu dochodzenia. W toku dochodzenia zostali przesłuchani świadkowie i został przeprowadzony dowód z opinii biegłego z zakresu pismoznawstwa na podstawie których ustalono, iż brak jest przesłanek do ustalenia, iż podpis na umowie sprzedaży jest nieautentyczny. Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła strona pozwana. Zarządzeniem z dnia 7 marca 2012 r. Prokuratura Rejonowa dla W. Zachód odmówiła przyjęcia zażalenia. Postanowieniem z dnia 10 lipca 2012 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Krzyków we Wrocławiu w sprawie o sygn. akt (...)nie uwzględnił zażalenia i utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla W.– Zachód z dnia 7 marca 2012 r. o odmowie przyjęcia zażalenia.

Dowód: postanowienie o umorzeniu postępowania z dnia 15.12.2011 r. w sprawie (...);

postanowienie z dnia 10.02.2012 r. w sprawie (...)k. 124;

zarządzenie z dnia 7.03.2012 r. w sprawie (...)k. 124;

postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 10.07.2012

r. k. 174 r. w sprawie(...)(dot. (...));

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie, zarówno co do zasady jak i wysokości.

Powodowie domagali się zasądzenia solidarnie od strony pozwanej kwoty 24 000 zł tytułem świadczenia z umowy ubezpieczenia autocasco. Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc, że zaistniała jedna z przesłanek wyłączających jej odpowiedzialność, a mianowicie samochód został nielegalnie wprowadzony na polski obszar celny. Ponadto wskazywała, że powód nie wykazał przysługującego mu prawa własności samochodu, gdyż umowa zawarta pomiędzy kontrahentem powoda, a poprzednim właścicielem jest najprawdopodobniej sfalszowana.

W sprawie bezsporne było, że strony łączyła umowa ubezpieczenia oc oraz autocasco.

Nie była również kwestionowana suma ubezpieczenia, czyli kwota 24 000 zł, jak również fakt zaistnienia zdarzenia ubezpieczeniowego, w postaci zaboru pojazdu objętego umową ubezpieczenia. Rozstrzygnięcia natomiast wymagała kwestia czy w stosunku do powodów zaistniały przesłanki wyłączające odpowiedzialność ubezpieczyciela.

W ocenie sądu brak podstaw do przyjęcia, że ubezpieczyciel zwolniony jest od odpowiedzialności z tytułu umowy ubezpieczenia autocasco.

Podstawą prawną powództwa jest art. 805 kc, zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Istota umowy ubezpieczenia majątkowego sprowadza się do przejęcia przez zakład ubezpieczeniowy określonego ryzyka zaistnienia, szkód w związku z wypadkiem przewidzianym w umowie, w zamian za uzyskanie składki od podmiotu ubezpieczającego. Ubezpieczający opłaca więc składkę w zamian za ochronę ubezpieczeniową, zaś zakład ubezpieczeń świadczy w celu zwolnienia się z zobowiązania. Świadczenia ubezpieczającego jest bezwarunkowe, natomiast świadczenie ubezpieczyciela jest uzależnione od zajścia przewidzianego w umowie wypadku, czyli zdarzenia losowego. W przypadku ubezpieczenia majątkowego świadczenie zakładu ubezpieczeń polega na wypłacie odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.). Kodeks cywilny nie wprowadza materialnej definicji wypadku ubezpieczeniowego, pozostawiając tą kwestię do regulacji przez strony w umowie ubezpieczenia, które mają w tym zakresie pełną swobodę, ograniczoną tylko art. 3531 i 58 k.c. Będzie ona zawsze skorelowana z przedmiotem ubezpieczenia (dobrem chronionym) oraz ryzykiem objętym ubezpieczeniem. Zatem ubezpieczyciel w zamian za zapłatę składki zobowiązuje się do zapłaty odszkodowania, w przypadku zaistnienia określonego w umowie wypadku ubezpieczeniowego. Jednakże postanowienia ogólnych warunków ubezpieczenia, będące elementem treści łączącego strony stosunku obligacyjnego, mogą przewidywać wyłączenie odpowiedzialności ubezpieczyciela. Takie też ograniczenia zawierają ogólne warunki ubezpieczenia stanowiące integralną część umowy łączącej strony postępowania. Zgodnie z § 4 ust 4 ochroną ubezpieczeniową objęte są szkody powstałe w okresie odpowiedzialności ubezpieczyciela polegające na kradzieży pojazdu, jego części lub wyposażenia lub zabrania w celu krótkotrwałego użycia z zastrzeżeniem określonym w § 8 ust. 1 pkt 17. Przyczyny wyłączające i ograniczające odpowiedzialność ubezpieczyciela wymienione zostały w § 8. **Strona pozwana powoływała się na pkt 11 wskazanego paragrafu, mianowicie nielegalne wprowadzenie pojazdu w polski obszar celny tj. sytuacje w której pojazd nie był zgłoszony lub dostarczony do odprawy celnej albo w zgłoszeniu celnym lub innym dokumencie podano nieprawdziwe dane, o ile przyczyna tak rozumianej nielegalności nie ustala.**

Zgodnie z §26 ust. 1 OWU AC wypłatę odszkodowania za kradzież samochodu uzależnia się od załączenia do zawiadomienia o szkodzie dalszych obowiązków, tj. dowodu rejestracyjnego, wszystkich kluczy, kart kodowych, sterowników przeznaczonych do zamykania i uruchamiania pojazdu oraz wszystkich urządzeń przeznaczonych do uruchamiania zabezpieczeń przeciwkradzieżowych wymaganych przy zawieraniu umowy ubezpieczenia (§26 ust. 1

pkt 1), przeniesienia prawa własności pojazdu na ubezpieczyciela (§26 ust. 1 pkt 2), przekazania ubezpieczycielowi decyzji o wyrejestrowaniu pojazdu (§26 ust. 1 pkt 3).

Jak wynika z przeprowadzonego postępowania dowodowego – tj. dokumentów dołączonych do pozwu, a także znajdujących się w aktach szkodowych oraz przesłuchaniu powoda - powodowie kupili samochód V. (...) nr nadwozia (...) od M. B. (1), prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...). Powodom przy zakupie samochodu została wydana karta pojazdu auta, umowa sprzedaży pomiędzy J. L. a Autokomisem (...) a także książka serwisowa oraz 2 kluczyki i karta. Powód podał podczas swojego przesłuchania, iż przez swojego kolegę, który pracował w salonie (...) poprzez numer VIN sprawdził, iż samochód nie pochodził z kradzieży. Także Urząd Celny nie miał zastrzeżeń co do sprowadzonego na teren Polski samochodu i naliczył podatek akcyzowy. W dniu 12 maja 2010 r. pojazd został zarejestrowany na powódkę H. P.. W dniu 13 lipca 2010 wydany został dowód rejestracyjny. W dniu 12 maja 2010 r. powodowie zawarli ze stroną pozwaną umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej oraz autocasco. W dniu 19 października 2010 r. powodowie zawiadomili stronę pozwaną Towarzystwo (...) o szkodzie z ubezpieczenia AC. Do zawiadomienia dołączone zostały wszystkie kluczyki tj. 2 kluczyki czarne, w tym zapasowy, zaświadczenie o złożeniu zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, faktura VAT nr (...), umowa sprzedaży zawarta pomiędzy J. L. a M. B. (2) i książka serwisowa, a następnie przedłożyli decyzję o wyrejestrowaniu auta i dokonali przeniesienia prawa własności pojazdu na ubezpieczyciela. Strona pozwana decyzją z dnia 13 stycznia 2011 r. ustaliła wysokość odszkodowania na kwotę 25.000 zł i jednocześnie odmówiła wypłaty odszkodowania. W uzasadnieniu decyzji strona pozwana wskazała, że umowa sprzedaży pojazdu zawarta pomiędzy (...) Bum M., a J. L. z dnia 28 kwietnia 2010 r. nie została podpisana przez J. L., który sprzedał ten pojazd. Jak ustaliła bowiem strona pozwana na podstawie korespondencji prowadzonej z P. L., auto sprzedał on innej firmie w dniu 17 kwietnia 2010 r. w stanie uszkodzonym. Strona pozwana w toku niniejszego postępowania wskazała, iż w związku z powyższym powodowie nie dostarczyli dokumentów niezbędnych do wypłaty odszkodowania za zdarzenie szkodowe nr (...)(§26 ust 1 pkt 2 OWU AC) tj. nie przedłożyli dokumentu skutecznej cesji prawa własności pojazdu na ubezpieczyciela (§26 ust. 1 pkt 2 OWU AC (...) S.A.).

Mając powyższe na uwadze wskazać należy, iż powodowie zgodnie z art. 6 kc wykazali wszystkie przesłanki zasądzenia na ich rzecz odszkodowania. Przede wszystkim zdaniem Sądu w odpowiedzi na zarzuty strony pozwanej wykazali w jaki sposób i od kogo nabyli samochód. A także w jaki sposób samochód ten został sprowadzony do Polski. Ponadto, jak ustalił Sąd w toku niniejszego postępowania sprawa wypłaty odszkodowania i ważności zawartej umowy sprzedaży samochodu V. (...) w wyniku zawiadomienia dokonanego przez stronę pozwaną była także przedmiotem postępowania Prokuratury Rejonowej dla W.Zachód. Prokuratura umorzyła postępowanie zarówno co usiłowania wyłudzenia przez powodów odszkodowania komunikacyjnego z polisy AC samochodu marki V. (...) o nr. Rej (...), na szkodę I. w. W. oraz dochodzenie w sprawie podrobienia podpisu J. L. na umowie sprzedaży z dnia 28 kwietnia 2010 r. Wskazać również należy, iż kwestionowana przez stronę pozwaną umowa sprzedaży z dnia 28 kwietnia 2010 r. posłużyła do uiszczenia opłat skarbowych tak jakich podatek Vat, akcyza, a także zarejestrowaniu pojazdu na terenie Polski i w toku tych postępowań również nie została zakwestionowana przez żaden z urzędów, które także dokonują legalności sprowadzenia na polski obszar celny pojazdu z zagranicy. Ponadto co także należy podnieść przy zawieraniu z powodami umowy ubezpieczenia strona pozwana nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń co do dokumentów dołączonych do umowy ubezpieczenia pobierając za okres ubezpieczenia stosowną składkę.

Strona pozwana w żaden sposób nie udowodniła swoich twierdzeń zawartych w sprzeciwie od wyroku zaocznego. W uzasadnieniu swojego sprzeciwu strona pozwana wskazała, że umowa sprzedaży pomiędzy (...)a J. L. z dnia 28 kwietnia 2010 r. została **najprawdopodobniej** sfalszowana, ponieważ zgodnie z oświadczeniem J. L. złożony pod nią podpis nie należy do niego, co więcej J. L. oświadczył, że nigdy nie dokonywał żadnej czynności prawnej z (...). Zdaniem strony pozwanej prowadzi to do wniosku, że pojazd został wprowadzony w sposób nielegalny na polski obszar celny, a tym samym powodowie nie wypełnili obowiązujących w(...), a wynikających z OWU AC dalszych obowiązków, tj. nie dostarczyli dokumentów niezbędnych do wypłaty odszkodowania za zdarzenie szkodowe nr (...) (§26 ust 1 pkt 2 OWU AC) tj. nie przedłożyli dokumentu skutecznej cesji prawa własności pojazdu na ubezpieczyciela (§26 ust. 1 pkt 2 OWU AC (...) S.A.), co zabezpiecza prawa ubezpieczyciela na wypadek odzyskania skradzionego pojazdu już po dokonaniu wypłaty odszkodowania przez InterRisk.

Strona pozwana na udowodnienie swych twierdzeń wniosła o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka J. K., który to dowód Sąd przeprowadził na rozprawie w dniu 12 października 2011 r. (k. 80). Świadek ten zeznał jednak, iż nie likwidował szkody powodów i nie ma wiedzy odnośnie okoliczności tej sprawy. Z tych to przyczyn Sąd nie poczynił na podstawie zeznań powyższego świadka żadnych ustaleń. Strona pozwana wniosła o przesłuchanie następnie świadka A. C., który to dowód następnie cofnęła na rozprawie w dniu 4 listopada 2011 r. (k. 91). Strona pozwana wniosła o dołączenie akt postępowań prowadzonych przez Prokuraturę w sprawie wyłudzenia odszkodowania i podrobienia podpisu na umowie sprzedaży z J. L.. Sąd na wniosek strony pozwanej zwrócił się zatem do Prokuratury o powyższe akta, które to postępowania zakończyły się jednak jak wskazano powyżej umorzeniem postępowania.

Strona pozwana na poparcie swojego stanowiska co do sfalszowania umowy sprzedaży z dnia 28 kwietnia 2010 r. przedstawiła jedynie oświadczenie J. L. wskazujące, iż nie sprzedawał on pojazdu M. B. (1), świadczące jej zdaniem o tym, że umowa pomiędzy tymi osobami została sfalszowana. Wskazać jednak należy, iż po pierwsze znajdująca się w aktach sprawy w oryginale wiadomość mailowa została napisana w języku niemieckim, po drugie nie wiadomo czy na pewno pochodzi od J. L. i w jakich okolicznościach została złożona. Jak wynika z akt szkodowych osoba, która zajmowała się likwidacją szkody powodów, a następnie korespondencją z J. L. – A. C. ostatecznie nie został zawnioskowany przez stronę pozwaną jako świadek w sprawie. A zatem brak było możliwości ustalenia sposobu nawiązania kontaktu przez stronę pozwaną z J. L., przyczyn nawiązania kontaktów, treści korespondencji prowadzonej z J. L., okoliczności towarzyszących napisaniu wiadomości mailowej o wskazanej treści. Ponadto w aktach szkodowych strony pozwanej znajduje się również dokument zawierający informacje, że samochód objęty przedmiotową umową ubezpieczenia był zarejestrowany wcześniej na terytorium Niemiec oraz że nie jest poszukiwany na terytorium Niemiec.

Mając zatem powyższe na uwadze brak jest jakichkolwiek podstaw by uznać, iż powodom nie przysługuje prawo własności nabytego w dniu 11 maja 2010 r. samochodu V. (...) od M. B. (1), a tym samym skutecznego dokonania przeniesienia prawa własności powyższego pojazdu na stronę pozwaną. Odnośnie zasądzonej kwoty wskazać należy, iż strona pozwana nie kwestionowała wysokości żądanej przez powodów odszkodowania. Na zasadność wysokości żądanej kwoty jednoznacznie wskazuje fakt, iż taka kwota została wskazana jako suma ubezpieczenia w umowie ubezpieczenia. Zgodnie z par. 2 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco pkt 17 suma ubezpieczenia powinna odpowiadać wartości pojazdu w dniu zawierania umowy ubezpieczenia. Stosownie do par. 21 w razie kradzieży ubezpieczyciel ustala odszkodowanie w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu na dzień szkody. Zgodnie z zawartą w dniu 12 maja 2010 r. umową ubezpieczenia strony ustaliły sumę ubezpieczenia na kwotę 24.000 zł. Samochód został skradziony w dniu 14 października 2010 r., a zatem niedługo po zawarciu umowy ubezpieczenia. Mając zatem powyższe na uwadze przyjąć należy, iż suma ubezpieczenia odpowiadała wartości pojazdu na dzień kradzieży. Ustalenie przez strony sumy ubezpieczenia na kwotę 24.000 zł. nie podważa zdaniem Sądu, fakt, że powodowie kupili przedmiotowy samochód za 16 000 zł. Powód logicznie wyjaśnił bowiem przyczynę różnicy między ceną sprzedaży, a wartością auta przy zawieraniu umowy ubezpieczenia, wskazując, że oprócz ceny określonej na umowie powód poniósł koszty sprowadzenia auta. Ponadto za wiarygodne Sąd uznał zeznania powoda, z których wynika, że oprócz tych kosztów poniósł również koszty wymiany rozrządu, paska, wszystkich filtrów, co po zsumowaniu dało kwotę 24 000 zł. Ponadto w toku trwającego postępowania likwidacyjnego sama strona pozwana ustaliła wysokość odszkodowania zgodnie z decyzją z dnia 13.01.2011 r. na kwotę 25.000 zł odmawiając wypłaty powyższej sumy z przyczyn jednak powyżej wskazanych.

Rozstrzygnięcie w zakresie odsetek znajduje uzasadnienie w treści art. 481 § 1 KC, zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody

i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Żądanie powodów w zakresie odsetek od kwoty zasądzonej w pkt. I wyroku Sąd zasądził zgodnie z żądaniem zgłoszonym w pozwie tj. od dnia 19 listopada 2010 r. Jak wynika bowiem z dokumentów zgromadzonych w aktach szkody, strona pozwana została wezwana przez powodów do zapłaty kwoty 24 000 zł w dniu 19 października 2010 r. A zgodnie z

art. 817§1 kc ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku.

Orzeczenie w punkcie II wyroku Sąd oparł o treść przepisu art. 98 k.p.c. Powodowie ponieśli koszty postępowania w łącznej wysokości 3634 zł. Na wskazaną kwotę składają się: wynagrodzenie pełnomocnika powodów i opłata od pełnomocnictwa obliczone stosownie do § 6 pkt. 5 w związku z § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz.1349 z późn. zm.) w wysokości 2 400 zł, kwota 34 zł opłaty od pełnomocnictwa, kwota 1200 zł opłaty od pozwu.

Mając zatem powyższe na uwadze na podstawie art. 347 kpc Sąd utrzymał w mocy w całości wyrok zaoczny jak w pkt I wyroku z dnia 2 stycznia 2013 r. i jednocześnie oddalił wniosek powodów o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego w stawce wyższej niż stawka minimalna, uznając, iż nie zachodzą przesłanki wskazane w par. 2 ust. 1 cytowanego powyżej rozporządzenia z dnia 28.09.2002 r. do modyfikacji wynagrodzenia i jego podwyższenia. Sąd uznał bowiem, iż niezbędny nakład pracy pełnomocnika, charakter sprawy i wkład pracy przemawiają za zasądzeniem stawki minimalnej, sama długość procesu spowodowana oczekiwaniem na zakończenie procesu prowadzonego przez Prokuraturę nie może stanowić wystarczającej podstawy do zasądzenia wynagrodzenia w stawce wyższej niż minimalna, skoro w zasadzie w tym czasie nie były podejmowane żadne czynności przez pełnomocników stron, a nakład pracy pełnomocnika jeśli chodzi o ilość wniesionych pism procesowych sprowadzał się do złożenia pozwu, a następnie odpowiedzi na sprzeciwi od wyroku zaocznego.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w pkt II wyroku z dnia 2 stycznia 2013 r.

Z/

1. Odnotować;
2. Odpis wraz z wyrokiem doręczyć peł. strony pozwanej;
3. Kal. 14 dni.